

Vědomá komunikace a vztah s dítětem

Vztah je postaven na úctě, důvěře a bezpodmínečném přijetí.

Můj vnitřní hlas a tón mé řeči je první jazyk, který dítě vnímá.

Jak mluvím sama se sebou, tak mluvím i s dítětem.

Vím, že dítě je samostatná jedinečná bytost.

Uvědomuji si, že bezpečí dítěte vyrůstá z mojí důvěry, klidu a přijetí.

Chápu, jak rodové programy a epigenetika ovlivňují vztah rodič–dítě.

Vím, že vědomá komunikace je stav srdce — ne technika.

Každé dítě se rodí s vlastním temperamentem,
citlivostí, energií a potřebami.

Vnímá svět jinak než dospělý — a učí se z toho, co cítí,
ne z toho, co slyší.

Potřebuje, abychom viděli svět jeho očima,
abych mu rozuměla jeho „jazykem“.

Jak vnímám jedinečnost svého dítěte?

Důvěra je základ bezpečí

Dítě se ladí na náš dech, tón řeči a pocity.

Bezpečí tvořím zevnitř jak jsem, ne pouze tím, co říkám.
Největší dar: přijmout dítě takové, jaké je, bez podmínek,
s úctou a laskavostí — i v jeho emocích.

Netlačím na výkon – oceňuji proces a snahu růst

 Kdy moje dítě nejvíc potřebuje moji důvěru a klid?

 Kdy naposledy opravdu potřebovalo být jen přijaté?

 Co mu umím dát snadno?

 Co potřebuji více procvičit?

 Kde chci být laskavější, pozornější:

Rodové otisky v komunikaci

Vím, že vnitřní hlas a tón mé řeči ovlivňují i rodové vzorce,
Mohu vědomě aktivovat nové programy,
které budou zdravé a funkční.

Geny nejsou osud - lze měnit staré programy.

Epigenetika:

Prostředí, vztah, přijetí a bezpečí mění to, co se aktivuje.

 Jaký tón, větu nebo postoj chci změnit?

 Co chci, aby se u mého dítěte aktivovalo?

 Jaké prostředí tomu pomůže?

Slova, která léčí

Vědomá komunikace není perfektní řemeslo.
Je to naše vnitřní nastavení a stav srdce
Když mluvím laskavě a s úctou, uvnitř i navenek,
měním i svět svých dětí

Dítě potřebuje cítit partnerství –
ne pouze naplňovat poslušnost

 Co v komunikaci mohu lépe využít?

 Co mohu zasadit do denních rituálů?

 Jaká slova a věty často používám...?

 A co chci změnit a začít používat častěji?

Závěrečná esence

Můj tón tvoří bezpečí.
Moje vědomí tvoří atmosféru.
Moje slova tvoří příběh, který žijeme.

Dítě potřebuje přijetí, ne dokonalost.

Vědomá komunikace je láska, která je cítit — ne jen slyšet.

 Co z celého kurzu je pro mne největší AHA moment?

 Co mi nejvíc mění vztah s dítětem?

